IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/99/EU IRÁNYELVE

(2011. december 13.)

az európai védelmi határozatról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (1) bekezdésének a) és d) pontjára,

tekintettel a Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében [1],

mivel:

(1) Az Európai Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartását és fejlesztését.

(2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 82. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul.

(3) A stockholmi program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa [2] szerint a kölcsönös elismerésnek ki kell terjednie a igazságszolgáltatási jellegű ítéletek és határozatok valamennyi típusára, amelyek a jogrendszertől függően büntető- vagy közigazgatási ítéletek és határozatok lehetnek. A program továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy miként lehet javítani az áldozatok védelmét szolgáló jogszabályokon és gyakorlati támogató intézkedéseken. A program emellett rámutat arra, hogy a bűncselekmények áldozatai olyan különleges védelmi intézkedésekben részesülhetnek, amelyeknek az egész Unióban eredményesnek kell lenniük. Ez az irányelv az áldozatok jogaira vonatkozó koherens és átfogó intézkedéscsomag részét képezi.

(4) A nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i európai parlamenti állásfoglalás felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a nőkkel szembeni erőszak valamennyi formája elleni küzdelmet célzó nemzeti jogszabályaikat és politikáikat, és hogy lépjenek fel a nőkkel szembeni erőszak okai ellen, többek között megelőző intézkedések révén, és felhívja az Uniót, hogy biztosítsa a segítséghez és támogatáshoz való jogot az erőszak minden áldozata számára. Az Európai Parlament „A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2009” című, 2010. február 10-i állásfoglalása támogatja az arra vonatkozó javaslatot, hogy az áldozatok védelmében vezessék be az európai védelmi határozatot.

(5) A sértettek jogainak és védelmének különösen a büntetőeljárások során való megerősítésére vonatkozó ütemtervről szóló, 2011. június 10-i állásfoglalásában a Tanács kijelentette, hogy uniós szintű fellépésre van szükség a bűncselekmények áldozatai részére biztosított jogok és védelem megerősítése érdekében, különösen a büntetőeljárások során, és felkérte a Bizottságot, hogy ebből a célból nyújtson be megfelelő javaslatokat. Ennek keretében létre kell hozni egy olyan mechanizmust, amely biztosítja a bűncselekmények áldozatainak védelmével kapcsolatos határozatok tagállamok közötti kölcsönös elismerését. Az említett állásfoglalás szerint ezen, a büntetőügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismerésére vonatkozó irányelvet egy, a polgári ügyekben hozott intézkedésekre vonatkozó megfelelő mechanizmusnak kell kiegészítenie.

(6) A belső határok nélküli közös igazságszolgáltatási térségben biztosítani kell, hogy a valamely tagállamban egy természetes személynek biztosított védelmet bármely

[1] Az Európai Parlament 2010. december 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 24-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2011. december 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

[2] HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

más olyan tagállamban is fenntartsák, amelybe az adott személy elutazik vagy elutazott. Biztosítani kell továbbá azt is, hogy az uniós polgárok tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 21. cikke szerinti jogszerű gyakorlása ne eredményezze védelmük megszűnését.

(7) E célkitűzések elérése érdekében ezen irányelvnek meg kell határoznia azokat a szabályokat, amelyek alapján az egyik tagállam (a továbbiakban: a kibocsátó állam) joga alapján elfogadott egyes védelmi intézkedéseken alapuló védelem kiterjeszthető azon másik tagállamra is, amelyben a védett személy lakni vagy tartózkodni kíván (a továbbiakban: a végrehajtó állam).

(8) Ez az irányelv figyelembe veszi a tagállamok eltérő jogi hagyományait és azt, hogy hatékony védelem biztosítható a büntetőbíróságtól eltérő hatóság által kibocsátott védelmi határozatok alapján is. Ez az irányelv nem kötelez sem a nemzeti rendszerek módosítására védelmi intézkedések elfogadása céljából, sem valamely büntetőjogi rendszer bevezetésére vagy módosítására európai védelmi határozatok végrehajtása céljából.

(9) Ez az irányelv olyan védelmi intézkedésekre vonatkozik, amelyek kifejezett célja egy személynek valamely más személy olyan bűncselekményével szembeni védelme – például a zaklatás bármely formájának megakadályozása vagy az emberrablás, a követés és a közvetett kényszer egyéb formáinak megakadályozása révén –, amely az adott személy életét, testi és lelki épségét és nemi integritását vagy méltóságát és személyes szabadságát bármilyen módon veszélyeztetheti, továbbá amely intézkedések bűncselekmények ismételt elkövetésének megelőzésére vagy a korábbi bűncselekmények következményeinek enyhítésére irányulnak. A védett személy e személyes jogai minden tagállamban elismert és támogatott alapvető értékek. A tagállamok azonban nem kötelesek európai védelmi határozatot kibocsátani olyan büntetőjogi intézkedés alapján, amely nem kifejezetten egy személy védelmét, hanem elsődlegesen valamilyen egyéb célt – például az elkövető társadalmi rehabilitációját – szolgálja. Hangsúlyozni kell, hogy ezt az irányelvet olyan védelmi intézkedésekre kell alkalmazni, amelyek– az érintett bűncselekménytípusok sajátosságait figyelembe véve – nem csak a nemi alapú erőszak áldozatainak, hanem valamennyi áldozatnak a védelmét célozzák.

(10) Ezt az irányelvet a büntetőügyekben elfogadott védelmi intézkedésekre kell alkalmazni, ezért az a polgári ügyekben elfogadott védelmi intézkedésekre nem vonatkozik. Valamely védelmi intézkedés ezen irányelvvel összhangban való végrehajthatóságának nem feltétele, hogy előzőleg bűncselekményt megállapító jogerős határozatot hozzanak meg. Nincs jelentősége annak sem, hogy a védelmi intézkedést büntető, közigazgatási vagy polgári hatóság fogadta-e el. Ez az irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukat módosítsák annak érdekében, hogy büntetőeljárás keretében védelmi intézkedéseket fogadhassanak el.

(11) Ezt az irányelvet a bűncselekmények valós vagy lehetséges áldozatainak védelme érdekében elfogadott védelmi intézkedésekre kell alkalmazni. Ezen irányelv ezért nem vonatkozhat a tanúvédelem céljából elfogadott intézkedésekre.

(12) Ha az ezen irányelv szerinti védelmi intézkedést az elsődlegesen védett személy valamely hozzátartozójának védelmére fogadják el, az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén e hozzátartozó is kérelmezheti európai védelmi határozat kibocsátását, és az rá vonatkozóan is kibocsátható.

(13) Az európai védelmi határozat kibocsátására irányuló kérelmeket megfelelő gyorsasággal kell elintézni, figyelembe véve az adott eset egyedi körülményeit, ideértve az ügy sürgősségét, a védett személy végrehajtó állam területére érkezésének várható időpontját, valamint lehetőség szerint a védett személyt érintő kockázat mértékét.

(14) Ha a védett személyt vagy a veszélyeztető személyt ezen irányelv értelmében tájékoztatni kell, ezt a tájékoztatást az adott személy gyámjának vagy képviselőjének is meg kell adni, ha van ilyen. Emellett kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy a védett személy, a veszélyeztető személy, vagy az eljárásban részt vevő gyám vagy képviselő az ezen irányelv szerinti tájékoztatást egy általa értett nyelven kapja meg.

(15) Az európai védelmi határozat kibocsátására és elismerésére irányuló eljárások során az illetékes hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük az áldozatok, közöttük a különösen kiszolgáltatottak, például a kiskorúak vagy fogyatékossággal élők szükségleteit.

(16) Ezen irányelv alkalmazásában a védelmi intézkedések a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/947/IB tanácsi kerethatározat [1] szerinti ítéleten vagy a kölcsönös elismerés elvének az Európai

[1] HL L 337., 2008.12.16., 102. o.

Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2009. október 23-i 2009/829/IB tanácsi kerethatározat [1] szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokon alapulnak. Ha a kibocsátó államban a határozatot az említett kerethatározatok valamelyike alapján hozták, az elismerésre vonatkozó eljárást ennek megfelelően kell lefolytatni a végrehajtó államban. Ez azonban nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy az európai védelmi határozatot egy másik – az említett kerethatározatok alapján hozott határozatot végrehajtó tagállamtól eltérő – tagállamba továbbítsák.

(17) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke második számozatlan bekezdésének megfelelően a veszélyeztető személynek a védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás során vagy az európai védelmi határozat kibocsátása előtt lehetőséget kell biztosítani a meghallgatásra és a védelmi intézkedés vitatására.

(18) Annak megelőzése érdekében, hogy a végrehajtó államban bűncselekményt kövessenek el az áldozat ellen, a végrehajtó állam számára jogi lehetőséget kell biztosítani a korábban a kibocsátó államban az áldozat javára elfogadott határozat elismerésére, elkerülve ezzel azt is, hogy az áldozatnak új eljárást kelljen indítania, vagy a végrehajtó államban ismételten elő kelljen terjesztenie bizonyítékait, mintha a kibocsátó államban nem fogadtak volna el ilyen határozatot. Az európai védelmi határozatnak a végrehajtó állam általi elismerése többek között azt jelenti, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága – az ezen irányelvben meghatározott korlátozásokkal – elfogadja a kibocsátó állam által hozott védelmi intézkedés létezését és érvényességét, elismeri az európai védelmi határozatban ismertetett tényállást, és egyetért azzal, hogy védelmet kell nyújtani, és azt nemzeti jogával összhangban fenn kell tartani.

(19) Ez az irányelv kimerítő listát foglal magában a tilalmakról és korlátozásokról, amelyeket a kibocsátó államban történő előírásukat és az európai védelmi határozatba való belefoglalásukat követően a végrehajtó államban – az ezen irányelvben meghatározott korlátozások mellett – el kell ismerni és végre kell hajtani. Nemzeti szinten egyéb típusú védelmi intézkedések is létezhetnek, így például – amennyiben azt a nemzeti jog előírja – a veszélyeztető személy kötelezése arra, hogy meghatározott helyen tartózkodjon. Ilyen intézkedéseket olyan védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás keretében írhatnak elő a kibocsátó államban, amely ezen irányelv értelmében európai védelmi határozat alapját képezheti.

(20) Mivel a tagállamokban más-más (polgári, büntető vagy közigazgatási) hatóságok rendelkeznek hatáskörrel a védelmi intézkedések elfogadására és végrehajtására, indokolt, hogy a tagállamok között ezen irányelv alapján kialakított együttműködési mechanizmus fokozottan rugalmas legyen. Ezért a végrehajtó állam illetékes hatóságának nem kell minden esetben ugyanazt a védelmi intézkedést meghoznia, mint amelyet a kibocsátó állam elfogadott, hanem mérlegelési jogkörében bármely olyan intézkedést elfogadhat, amelyet a kibocsátó államban elfogadott és az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedésre tekintettel hasonló esetben a védett személy védelmének fenntartása céljából nemzeti joga szerint megfelelőnek és célszerűnek ítélne.

(21) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tilalmak és korlátozások közé tartoznak többek között a védett személy és a veszélyeztető személy közötti személyes vagy távolról történő kapcsolatfelvételt – például az ilyen kapcsolatfelvétel meghatározott feltételekhez kötése vagy a közlés tartalmának szabályozása révén – korlátozó intézkedések.

(22) A végrehajtó állam illetékes hatóságának tájékoztatnia kell a veszélyeztető személyt, a kibocsátó állam illetékes hatóságát és a védett személyt az európai védelmi határozat alapján elfogadott valamennyi intézkedésről. A veszélyeztető személy értesítésekor kellőképpen figyelembe kell venni a védett személy azon érdekét, hogy a lakcímét, illetve az egyéb elérhetőségi adatait ne fedjék fel. Ezeket az adatokat nem szabad feltüntetni az értesítésben, feltéve, hogy a veszélyeztető személyre végrehajtási intézkedésként kiszabott tilalom vagy korlátozás nem foglalja magában a lakcímet vagy az egyéb elérhetőségi adatokat.

(23) Amennyiben a kibocsátó tagállam illetékes hatósága visszavonja az európai védelmi határozatot, a végrehajtó állam illetékes hatóságának meg kell szüntetnie az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében általa elfogadott intézkedések alkalmazását, azonban – önállóan és saját nemzeti jogával összhangban – bármely, nemzeti joga szerinti védelmi intézkedést elfogadhat az érintett személy védelme céljából.

(24) Mivel ezen irányelv hatálya olyan esetekre terjed ki, amelyekben a védett személy elutazik egy másik tagállamba, a végrehajtó állam az európai védelmi határozat kibocsátása vagy végrehajtása révén nem kap hatáskört a veszélyeztető személlyel szemben kiszabott fő-, felfüggesztett, alternatív, feltételes vagy mellékbüntetésekre vagy biztonsági intézkedésekre vonatkozóan, ha a veszélyeztető személy továbbra is a védelmi intézkedést elfogadó államban lakik.

(25) Adott esetben – a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban – lehetővé kell tenni elektronikus eszközök használatát az ezen irányelv alkalmazásában elfogadott intézkedések gyakorlati megvalósítása céljából.

[1] HL L 294., 2009.11.11., 20. o.

(26) A védett személy védelmét biztosító hatóságok együttműködésének keretében a végrehajtó állam illetékes hatóságának értesítenie kell a kibocsátó állam illetékes hatóságát a végrehajtó államban az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedések bárminemű megsértéséről. Ezen értesítésnek lehetővé kell tennie a kibocsátó állam illetékes hatósága számára, hogy haladéktalanul dönthessen bármilyen szükséges válaszlépésről a kibocsátó államban a veszélyeztető személyre vonatkozóan hozott védelmi intézkedés tekintetében. Ez a válaszlépés lehet adott esetben az eredetileg – például az előzetes letartóztatás alternatívájaként, vagy a büntetés feltételes felfüggesztéséből következően – elfogadott, szabadságelvonással nem járó intézkedések szabadságelvonással járó intézkedéssel való felváltása. Természetesen ez a döntés – mivel nem egy új bűncselekménnyel kapcsolatos új szankciót szab ki – nem akadályozza meg a végrehajtó államot abban, hogy adott esetben szankciókat szabjon ki az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedések megsértése esetén.

(27) Figyelembe véve a tagállamok különböző jogi hagyományait, ha a végrehajtó államban nem áll rendelkezésre védelmi intézkedés az európai védelmi határozatban ismertetett tényálláshoz hasonló esetben, a végrehajtó állam illetékes hatóságának jelentést kell tennie a kibocsátó állam illetékes hatóságának az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedés általa ismert bárminemű megsértéséről.

(28) Annak biztosításához, hogy ezt az irányelvet minden egyes esetben zökkenőmentesen lehessen alkalmazni, a kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak hatáskörüket ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően kell gyakorolniuk, figyelembe véve a kétszeres büntetés tilalmának elvét.

(29) A védett személy nem kötelezhető az európai védelmi határozat elismerésével kapcsolatos – a hasonló belföldi esetben felmerülőkhöz képest aránytalanul magas – költségek viselésére. Az irányelv végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az európai védelmi határozat elismerését követően a védett személynek az európai védelmi határozat elismerésének közvetlen következményeként ne kelljen további nemzeti eljárásokat kezdeményeznie ahhoz, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága olyan intézkedés elfogadásáról határozzon, amely a nemzeti jogszabályai alapján hasonló esetben a védett személy védelme érdekében rendelkezésre állna.

(30) Figyelembe véve az ezen irányelv alapját képező kölcsönös elismerés elvét, a tagállamoknak a lehető legnagyobb mértékben ösztönözniük kell az illetékes hatóságok közötti közvetlen kapcsolatfelvételt ezen irányelv említett hatóságok általi alkalmazása során.

(31) Az igazságszolgáltatás függetlenségének és az igazságszolgáltatási rendszerek Unió-szerte eltérő felépítésének sérelme nélkül a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az európai védelmi határozat kibocsátására vagy elismerésére irányuló eljárásokban érintett bírák, ügyészek, rendőrök és igazságügyi alkalmazottak képzéséért felelős személyek számára előírják az irányelv célkitűzéseinek megfelelő képzések nyújtását.

(32) Ezen irányelv alkalmazása értékelésének elősegítése érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal az európai védelmi határozattal kapcsolatos nemzeti eljárások alkalmazása szempontjából releváns – legalább a kérelmezett, kibocsátott és/vagy elismert európai védelmi határozatok számára vonatkozó – adatokat. E tekintetben egyéb típusú – például az érintett bűncselekménytípusokra vonatkozó – adatok is hasznosak lehetnek.

(33) Ennek az irányelvnek elő kell segítenie a veszélyeztetett személyek védelmét, ezzel kiegészítve – de nem érintve – az e területen már érvényben lévő jogi eszközöket, például a 2008/947/IB és a 2009/829/IB kerethatározatot.

(34) Ha egy védelmi intézkedéssel kapcsolatos határozat a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ([1]), a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet ([2]), továbbá a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi hágai egyezmény ([3]) hatálya alá tartozik, az említett határozatot a vonatkozó jogi eszköz rendelkezéseivel összhangban kell elismerni és végrehajtani.

(35) A tagállamoknak és a Bizottságnak adott esetben az európai védelmi határozattal kapcsolatos információkat is bele kell foglalniuk a bűncselekmények sértettjeinek védelméről szóló, meglévő oktató és felvilágosító kampányokba.

(36) Az ezen irányelv végrehajtása során feldolgozott személyes adatokat a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i 2008/977/IB tanácsi kerethatározatnak ([4]), valamint az Európa Tanácsnak az egyének személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló, 1981. évi egyezményében megállapított elveknek megfelelő védelemben kell részesíteni.

([1]) HL L 12., 2001.1.16., 1. o.
([2]) HL L 338., 2003.12.23., 1. o.
([3]) HL L 48., 2003.2.21., 3. o.
([4]) HL L 350., 2008.12.30., 60. o.

(37) Ennek az irányelvnek az EUSZ 6. cikkével összhangban tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartája és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény által biztosított alapvető jogokat.

(38) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak törekedniük arra, hogy figyelembe vegyék a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi ENSZ-egyezményben foglalt jogokat és elveket.

(39) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a veszélyeztetett személyek védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedések léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(40) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.

(41) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(42) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzés

Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján azon tagállam igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai, amelyben védelmi intézkedést fogadtak el valamely személynek egy másik személy olyan bűncselekményével szembeni védelme érdekében, amely életét, testi vagy lelki épségét, méltóságát, személyes szabadságát vagy nemi integritását veszélyeztetheti, európai védelmi határozatot bocsáthatnak ki, amely lehetővé teszi valamely más tagállam illetékes hatósága számára, hogy ezen más tagállam területén fenntartsa az adott személy védelmét – bűncselekmény elkövetését vagy annak gyanúját követően – a kibocsátó állam nemzeti jogával összhangban.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „európai védelmi határozat": valamely tagállam igazságügyi vagy annak megfelelő hatósága által védelmi intézkedéssel kapcsolatban hozott határozat, amelynek alapján egy másik tagállam igazságügyi vagy annak megfelelő hatósága a saját nemzeti joga alapján megteszi a megfelelő intézkedést vagy intézkedéseket a védett személy védelmének fenntartása érdekében;

2. „védelmi intézkedés": a kibocsátó államban – nemzeti jogával és eljárásaival összhangban – elfogadott, büntetőügyben hozott határozat, amely a veszélyeztető személlyel szemben az 5. cikkben említett tilalmak és korlátozások közül egyet vagy többet előír a védett személy olyan bűncselekménnyel szembeni védelme érdekében, amely életét, testi vagy lelki épségét, méltóságát, személyes szabadságát vagy nemi integritását veszélyeztetheti;

3. „védett személy": azon természetes személy, aki a kibocsátó állam által elfogadott védelmi intézkedésből eredő védelem tárgyát képezi;

4. „veszélyeztető személy": azon természetes személy, akivel szemben az 5. cikkben említett tilalmak és korlátozások közül egyet vagy többet előírtak;

5. „kibocsátó állam": azon tagállam, amelyben európai védelmi határozat alapját képező védelmi intézkedést fogadtak el;

6. „végrehajtó állam": azon tagállam, amelynek európai védelmi határozatot továbbítottak elismerés céljából;

7. „a felügyeletet gyakorló állam": azon tagállam, amelynek a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítéletet vagy a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot továbbítottak.

3. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Valamennyi tagállam – amennyiben kibocsátó állam vagy végrehajtó állam – tájékoztatja a Bizottságot arról, hogy a nemzeti joga szerint mely igazságügyi vagy annak megfelelő hatóság vagy hatóságok rendelkeznek hatáskörrel európai védelmi határozat kibocsátására és annak ezen irányelv szerinti elismerésére.

(2) A Bizottság a beérkezett információt valamennyi tagállam számára hozzáférhetővé teszi. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett információval kapcsolatos valamennyi változásról.

4. cikk

A központi hatóság részvétele

(1) Valamennyi tagállam kijelölhet illetékes hatóságai támogatására egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot.

(2) Valamely tagállam – ha belső igazságszolgáltatási rendszerének felépítése következtében szükséges – megbízhatja központi hatóságát vagy hatóságait az európai védelmi határozatok hatósági továbbításával és átvételével, továbbá az ezekkel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel. Következésképpen az illetékes hatóságok közötti valamennyi közlésre, konzultációra, információcserére, tájékoztatásra és értesítésre adott esetben az érintett tagállam központi hatóságának vagy hatóságainak segítségével kerülhet sor.

(3) Azon tagállamok, amelyek élni kívánnak az e cikkben említett lehetőségekkel, közlik a Bizottsággal a kijelölt központi hatóságra vagy hatóságokra vonatkozó információkat. E közlés a kibocsátó állam minden hatóságára nézve kötelező.

5. cikk

A nemzeti jog szerinti védelmi intézkedés meglétének feltétele

Európai védelmi határozat csak abban az esetben bocsátható ki, ha a kibocsátó államban korábban olyan védelmi intézkedést fogadtak el, amely a veszélyeztető személlyel szemben az alábbi tilalmak és korlátozások közül egyet vagy többet előír:

a) tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helységekbe vagy meghatározott területekre, ahol a védett személy tartózkodik vagy amelyeket látogat;

b) a védett személlyel való, bármely formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is; vagy

c) tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt.

6. cikk

Európai védelmi határozat kibocsátása

(1) Európai védelmi határozatot lehet kibocsátani abban az esetben, ha a védett személy úgy dönt, hogy valamely másik tagállamba teszi át lakóhelyét, vagy már ott lakik, vagy ha a védett személy úgy dönt, hogy valamely másik tagállamban kíván tartózkodni, vagy már ott tartózkodik. Az európai védelmi határozat kibocsátásáról való döntéskor a kibocsátó állam illetékes hatóságának figyelembe kell vennie többek között azon időszak vagy időszakok hosszát, amelyek során a védett személy a végrehajtó államban kíván tartózkodni, valamint a védelem szükségességének mértékét.

(2) A kibocsátó állam igazságügyi vagy annak megfelelő hatósága kizárólag a védett személy kérelmére és annak ellenőrzését követően bocsáthat ki európai védelmi határozatot, hogy a védelmi intézkedés megfelel az 5. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek.

(3) A védett személy a kibocsátó állam illetékes hatóságához vagy a végrehajtó állam illetékes hatóságához nyújthatja be az európai védelmi határozat kibocsátására vonatkozó kérelmét. Ha a végrehajtó államban ilyen kérelmet nyújtanak be, az említett állam illetékes hatósága a kérelmet a lehető legrövidebb időn belül továbbítja a kibocsátó állam illetékes hatóságának.

(4) Az európai védelmi határozat kibocsátása előtt biztosítani kell a veszélyeztető személy részére a meghallgatáshoz való jogot és a védelmi intézkedés vitatásának jogát, ha az említett személy a védelmi intézkedés elfogadásához vezető eljárás során e jogokkal nem élhetett.

(5) Ha az illetékes hatóság az 5. cikkben említett tilalmak és korlátozások közül egyet vagy többet előíró védelmi intézkedést fogad el, a nemzeti joga szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen megfelelő formában tájékoztatja a védett személyt arról, hogy ha másik tagállamba kíván utazni, lehetősége van európai védelmi határozat kibocsátását kérelmezni, valamint arról, hogy melyek a kérelem alapvető feltételei. A hatóság javasolja a védett személynek, hogy a kibocsátó állam területének elhagyása előtt nyújtsa be kérelmét.

(6) Amennyiben a védett személynek van gyámja vagy képviselője, a (2) és a (3) bekezdésben említett kérelmet a védett személy nevében a gyámja vagy képviselője is benyújthatja.

(7) Az európai védelmi határozat kibocsátására irányuló kérelem elutasítása esetén a kibocsátó állam illetékes hatósága tájékoztatja a védett személyt a határozattal szemben adott esetben rendelkezésre álló, a kibocsátó hatóság nemzeti joga szerinti jogorvoslati lehetőségekről.

7. cikk

Az európai védelmi határozat formája és tartalma

Az európai védelmi határozatot az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott formanyomtatványnak megfelelően kell kibocsátani. A határozat különösen a következő információkat tartalmazza:

a) a védett személy személyazonossága és állampolgársága, valamint gyámjának vagy képviselőjének személyazonossága és állampolgársága, ha a védett személy kiskorú vagy cselekvőképtelen;

b) azon időpont, amelytől kezdődően a védett személy a végrehajtó államban kíván lakni vagy tartózkodni, és a tartózkodás időszaka vagy időszakai, amennyiben ismertek;

c) a kibocsátó állam illetékes hatóságának neve, címe, telefon- és faxszámai, valamint e-mail címe;

d) az európai védelmi határozat kibocsátásának alapjául szolgáló védelmi intézkedést tartalmazó jogi aktus meghatározása (pl. szám és dátum révén);

e) azon tények és körülmények összefoglalása, amelyek a védelmi intézkedés elfogadásához vezettek a kibocsátó államban;

f) a veszélyeztető személlyel szemben az európai védelmi határozat alapjául szolgáló védelmi intézkedésben előírt tilalmak, illetve korlátozások, ezek időtartama és a tilalmak, illetve korlátozások megsértése esetén kiszabható esetleges szankció;

g) azon műszaki eszköz használata, amelyet adott esetben a védett személy vagy a veszélyeztető személy rendelkezésére bocsátottak a védelmi intézkedés végrehajtásához;

h) a veszélyeztető személy személyazonossága és állampolgársága, valamint elérhetősége;

i) ha az a kibocsátó állam illetékes hatósága számára további vizsgálatok lefolytatása nélkül is ismert, az arra vonatkozó információ, hogy a védett személy és/vagy a veszélyeztető személy részesült-e ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban;

j) adott esetben azon egyéb körülmények leírása, amelyek befolyásolhatják a védett személy veszélyeztetettségének értékelését;

k) adott esetben annak kifejezett megjelölése, hogy a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítéletet vagy a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították a felügyeletet gyakorló államnak – amennyiben az nem azonos az európai védelmi határozat végrehajtó államával –, valamint az ezen állam adott ítélet vagy határozat végrehajtására illetékes hatóságának meghatározása.

8. cikk

Továbbítási eljárás

(1) A kibocsátó állam illetékes hatósága bármely olyan, írásban dokumentált módon továbbíthatja az európai védelmi határozatot a végrehajtó állam illetékes hatóságának, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam illetékes hatósága számára a határozat hitelességének megállapítását. Az említett illetékes hatóságok minden hivatalos közlést közvetlenül küldenek meg egymásnak.

(2) Ha a végrehajtó állam vagy a kibocsátó állam illetékes hatósága nem ismert a másik állam illetékes hatósága számára, ez utóbbi minden szükséges lépést megtesz – az Európai Igazságügyi Hálózatról szóló, 2008. december 16-i 2008/976/IB tanácsi határozatban [1] említett Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóinak, az Eurojust nemzeti tagjainak vagy az Eurojuston belüli koordinációval foglalkozó nemzeti rendszer tagjainak bevonásával végzett vizsgálatokat is ideértve – annak érdekében, hogy megkapja a szükséges információt.

(3) Amennyiben a végrehajtó államnak az európai védelmi határozatot kézhez vevő hatósága nem rendelkezik hatáskörrel a határozat elismerésére, ez a hatóság hivatalból továbbítja az európai védelmi határozatot az illetékes hatóságnak, és erről bármely, írásban dokumentált módon haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát.

9. cikk

A végrehajtó államban hozott intézkedések

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága a 8. cikkel összhangban továbbított európai védelmi határozat kézhezvételekor indokolatlan késedelem nélkül elismeri a határozatot, és határoz a nemzeti joga alapján hasonló esetben rendelkezésre álló bármely intézkedés meghozataláról a védett személy védelmének biztosítása érdekében, kivéve, ha úgy határoz, hogy a 10. cikkben említett, az elismerés megtagadására vonatkozó indokok valamelyikére hivatkozik. A végrehajtó állam – nemzeti jogával összhangban – büntetőjogi, közigazgatási vagy polgári jogi intézkedéseket hozhat.

[1] HL L 348., 2008.12.24., 130. o.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága által az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésnek, valamint bármely, a 11. cikkben említett további határozat alapján hozott intézkedésnek a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a kibocsátó államban elfogadott védelmi intézkedésnek.

(3) A végrehajtó állam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a veszélyeztető személyt, a kibocsátó állam illetékes hatóságát és a védett személyt az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott bármely intézkedésről, valamint az intézkedés megsértésének a nemzeti jog szerint és a 11. cikk (2) bekezdésével összhangban lehetséges jogi következményéről. A védett személy lakcíme vagy egyéb elérhetőségi adatai nem hozhatók a veszélyeztető személy tudomására, kivéve, ha ezen adatok az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedés végrehajtásához szükségesek.

(4) Ha a végrehajtó állam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a 7. cikkel összhangban az európai védelmi határozattal együtt továbbított információk hiányosak, erről bármely, írásban dokumentált módon haladéktalanul értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát, és egyúttal ésszerű határidőt állapít meg a részére, amelyen belül rendelkezésre kell bocsátania a hiányzó információt.

10. cikk

Az európai védelmi határozat elismerése megtagadásának indokai

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága a következő esetekben tagadhatja meg az európai védelmi határozat elismerését:

a) az európai védelmi határozat hiányos, vagy azt nem egészítették ki a végrehajtó állam illetékes hatósága által megállapított határidőn belül;

b) az 5. cikkben meghatározott követelmények nem teljesülnek;

c) a védelmi intézkedés olyan cselekményhez kapcsolódik, amely a végrehajtó állam joga szerint nem minősül bűncselekménynek;

d) a védelem olyan szankció vagy intézkedés végrehajtásából ered, amelyet a végrehajtó állam joga szerint közkegyelemben részesítettek, és olyan cselekménnyel vagy magatartással kapcsolatos, amely a végrehajtó állam joga szerint ezen állam hatáskörébe tartozik;

e) a veszélyeztető személy a végrehajtó állam joga szerint mentességet élvez, aminek következtében nem lehet az európai védelmi határozat alapján intézkedéseket elfogadni;

f) a veszélyeztető személy azon cselekménye vagy magatartása tekintetében, amellyel kapcsolatban a védelmi intézkedést elfogadták, a végrehajtó állam joga szerint a büntethetőség elévült, amennyiben a cselekmény vagy magatartás a nemzeti joga szerint a hatáskörébe tartozik;

g) az európai védelmi határozat elismerése ellentétes lenne a kétszeres büntetés tilalmának elvével;

h) a végrehajtó állam joga alapján a veszélyeztető személy életkora miatt nem vonható büntetőjogi felelősségre azon cselekményért vagy magatartásért, amellyel kapcsolatban a védelmi intézkedést elfogadták;

i) a védelmi intézkedés olyan bűncselekményre vonatkozik, amely a végrehajtó állam joga szerint úgy tekintendő, mintha azt teljes egészében vagy jelentős részben a végrehajtó állam területén követték volna el.

(2) Ha a végrehajtó állam illetékes hatósága az (1) bekezdésben említett indokok valamelyike alapján megtagadja az európai védelmi határozat elismerését, akkor

a) indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a kibocsátó államot és a védett személyt az elismerés megtagadásáról és annak indokairól;

b) adott esetben tájékoztatja a védett személyt a nemzeti joga szerinti védelmi intézkedés kérelmezésének lehetőségéről;

c) tájékoztatja a védett személyt a határozata ellen rendelkezésre álló, nemzeti jog szerinti jogorvoslati lehetőségekről.

11. cikk

Irányadó jog és hatáskör a végrehajtó államban

(1) A végrehajtó állam az európai védelmi határozat elismerését követően hatáskörrel rendelkezik intézkedések elfogadására és végrehajtására ezen államban. A 9. cikk (1) bekezdésében említett határozat elfogadására és végrehajtására a végrehajtó állam joga irányadó, beleértve a végrehajtó államban az európai védelmi határozattal kapcsolatban elfogadott határozatokkal szembeni jogorvoslatra vonatkozó szabályokat is.

(2) A végrehajtó állam által az európai védelmi határozat elismerését követően hozott intézkedések közül egynek vagy többnek a megsértése esetén a végrehajtó állam illetékes hatósága az (1) bekezdéssel összhangban az alábbiak tekintetében illetékes:

a) ha az ilyen intézkedés megsértése a végrehajtó állam joga szerint bűncselekménynek minősül, annak következményeként büntetőjogi szankciókat szabhat ki, és bármely egyéb intézkedést meghozhat;

b) az intézkedés megsértésével kapcsolatban bármely más nem büntetőjogi határozatot meghozhat;

c) bármilyen sürgős és átmeneti intézkedést meghozhat annak érdekében, hogy véget vessen az intézkedés megsértésének, adott esetben a kibocsátó állam további határozatának meghozataláig.

(3) Abban az esetben, ha nemzeti szinten nem áll rendelkezésre a végrehajtó állam által hasonló esetben meghozható intézkedés, a végrehajtó állam illetékes hatósága jelenti a kibocsátó állam illetékes hatóságának az európai védelmi határozatban ismertetett védelmi intézkedés általa ismert, bárminemű megsértését.

12. cikk

Értesítés valamely intézkedés megsértése esetén

A végrehajtó állam illetékes hatósága értesíti a kibocsátó állam vagy a felügyeletet gyakorló állam illetékes hatóságát az európai védelmi határozat alapján hozott intézkedés vagy intézkedések bárminemű megsértéséről. Az értesítéshez a II. mellékletben szereplő formanyomtatványt kell felhasználni.

13. cikk

Hatáskör a kibocsátó államban

(1) A kibocsátó állam illetékes hatósága kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az alábbiakkal kapcsolatos határozatok meghozatalára:

a) a védelmi intézkedés és ebből következően az európai védelmi határozat meghosszabbítása, felülvizsgálata, módosítása, hatályon kívül helyezése és visszavonása;

b) a védelmi intézkedés hatályon kívül helyezésének következményeként szabadságelvonással járó intézkedés kiszabása, feltéve, hogy a védelmi intézkedést a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítélet vagy a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozat alapján alkalmazták.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott határozatokra a kibocsátó állam joga alkalmazandó.

(3) Ha a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítéletet vagy a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították vagy az európai védelmi határozat kibocsátását követően továbbítják egy másik tagállamnak, az említett tanácsi kerethatározatokban előírtak szerinti későbbi határozatokat az említett kerethatározatok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell meghozni.

(4) Ha a védelmi intézkedést a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítélet tartalmazza, amelyet továbbítottak vagy az európai védelmi határozat kibocsátását követően továbbítanak egy másik tagállamnak, és a felügyeletet gyakorló állam illetékes hatósága az említett kerethatározat 14. cikkével összhangban ezt követően további, a védelmi intézkedésben foglalt kötelezettségeket vagy utasításokat érintő határozatokat hozott, akkor a kibocsátó tagállam illetékes hatósága ennek megfelelően haladéktalanul meghosszabbítja, felülvizsgálja, módosítja, hatályon kívül helyezi vagy visszavonja az európai védelmi határozatot.

(5) A kibocsátó állam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a végrehajtó állam illetékes hatóságát az (1) és a (4) bekezdéssel összhangban hozott valamennyi határozatról.

(6) Ha a kibocsátó állam illetékes hatósága az (1) bekezdés a) pontjával és a (4) bekezdéssel összhangban hatályon kívül helyezte vagy visszavonta az európai védelmi határozatot, a végrehajtó állam illetékes hatósága megszünteti a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedéseket, amint a kibocsátó állam illetékes hatóságától megfelelő értesítést kapott.

(7) Ha a kibocsátó állam illetékes hatósága az (1) bekezdés a) pontjával vagy a (4) bekezdéssel összhangban módosította az európai védelmi határozatot, akkor a végrehajtó állam illetékes hatósága adott esetben

a) a 9. cikknek megfelelően eljárva módosítja az európai védelmi határozat alapján elfogadott intézkedéseket; vagy

b) megtagadja a módosított tilalom vagy korlátozás végrehajtását, ha az nem tartozik az 5. cikkben említett tilalmak vagy korlátozások körébe, vagy ha az európai védelmi határozattal a 7. cikkel összhangban együtt továbbított információk hiányosak, vagy a végrehajtó állam illetékes hatósága által a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban megállapított határidőn belül nem pótolták a hiányzó információkat.

14. cikk

Az európai védelmi határozat alapján hozott intézkedések megszüntetésének indokai

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága megszüntetheti az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket:

a) amennyiben egyértelmű utalás van arra, hogy a védett személy nem lakik vagy tartózkodik a végrehajtó állam területén, vagy véglegesen elhagyta azt;

b) amennyiben az európai védelmi határozat végrehajtása érdekében elfogadott intézkedéseknek a nemzeti joga alapján megállapítható maximális időtartama lejárt;

c) a 13. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett esetben; vagy

d) amennyiben a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítéletet vagy a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot az európai védelmi határozat elismerését követően továbbítják a végrehajtó államnak.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát – és amennyiben lehetséges, a védett személyt – e határozatról.

(3) Az intézkedéseknek az (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését megelőzően a végrehajtó állam illetékes hatósága tájékoztatást kérhet a kibocsátó állam illetékes hatóságától arról, hogy az európai védelmi határozatban előírt védelemre szükség van-e még az adott körülmények között. A kibocsátó állam illetékes hatósága késedelem nélkül válaszol a kérésre.

15. cikk

Az európai védelmi határozat elismerésének elsőbbsége

Az európai védelmi határozatot ugyanolyan elsőbbséggel kell elismerni, mint amilyet hasonló, nemzeti szintű ügyben alkalmaznának, figyelembe véve az adott eset egyedi körülményeit, ideértve az ügy sürgősségét, a védett személynek a végrehajtó állam területére érkezésének várható időpontját, valamint lehetőség szerint a védett személyt érintő kockázat mértékét.

16. cikk

Az illetékes hatóságok közötti konzultációk

A kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságai adott esetben konzultálhatnak egymással ezen irányelv zökkenőmentes és hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében.

17. cikk

Nyelvek

(1) A kibocsátó állam illetékes hatósága lefordíttatja az európai védelmi határozatot a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága lefordíttatja a 12. cikkben említett formanyomtatványt a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére.

(3) Bármely tagállam – ezen irányelv elfogadásakor vagy egy későbbi időpontban – a Bizottságnál letétbe helyezendő nyilatkozatban kijelentheti, hogy elfogadja az Unió más hivatalos nyelvén vagy nyelvein készült fordítást is.

18. cikk

Költségek

Az ezen irányelv alkalmazásából eredő költségeket – a kizárólag a kibocsátó állam területén felmerülő költségek kivételével – nemzeti jogával összhangban a végrehajtó állam viseli.

19. cikk

Kapcsolat más megállapodásokkal és egyezményekkel

(1) A tagállamok folytathatják az ezen irányelv hatálybalépésének időpontjában hatályban levő két- vagy többoldalú megállapodások vagy egyezmények alkalmazását, amennyiben ezek lehetővé teszik ezen irányelv célkitűzéseinek kiterjesztését vagy bővítését, és hozzájárulnak a védelmi intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárások egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(2) A tagállamok ezen irányelv hatálybalépése után is köthetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy egyezményeket, amennyiben ezek lehetővé teszik ezen irányelv célkitűzéseinek kiterjesztését vagy bővítését, és hozzájárulnak a védelmi intézkedések meghozatalával kapcsolatos eljárások egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(3) A tagállamok 2012. április 11-ig értesítik a Bizottságot azokról az (1) bekezdésben említett, hatályos megállapodásokról és egyezményekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok ezenfelül minden új – a (2) bekezdésben említett – megállapodásról vagy egyezményről az azok aláírását követő három hónapon belül értesítik a Bizottságot.

20. cikk

Kapcsolat más jogi eszközökkel

(1) Ezen irányelv nem érinti a 44/2001/EK rendelet, a 2201/2003/EK rendelet, a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló, 1996. évi hágai egyezmény és a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. évi hágai egyezmény alkalmazását.

(2) Ezen irányelv nem érinti a 2008/947/IB és a 2009/829/IB kerethatározat alkalmazását.

21. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. január 11-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Adatgyűjtés

Az irányelv alkalmazása értékelésének elősegítése érdekében a tagállamok közlik a Bizottsággal az európai védelmi határozattal kapcsolatos nemzeti eljárások alkalmazása szempontjából releváns – legalább a kérelmezett, kibocsátott és/vagy elismert európai védelmi határozatok számára vonatkozó – adatokat.

23. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2016. január 11-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A Bizottság az említett jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatokat csatol.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő huszadik napon lép hatályba.

25. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2011. december 13-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BUZEK	M. SZPUNAR

I. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZATRÓL SZÓLÓ, 2011. DECEMBER 13-I 2011/99/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELV

7. cikkében említett

EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZAT

A formanyomtatványon szereplő információk bizalmasan kezelendők

Kibocsátó állam:

Végrehajtó állam:

a) A védett személyre vonatkozó adatok:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen):

Születési ideje:

Születési helye:

Lakcímek/tartózkodási helyek:

— a kibocsátó államban:

— a végrehajtó államban:

— máshol:

A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):

Részesült-e a védett személy ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban (ha ez az információ további vizsgálatok nélkül rendelkezésre áll)?

☐ Igen.

☐ Nem.

☐ Nem ismert.

Ha a védett személy kiskorú vagy cselekvőképtelen, a gyámjára vagy képviselőjére vonatkozó adatok:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név vagy korábbi név (ha van):

Nem:

Állampolgárság:

Iroda/cím:

b) A védett személy úgy döntött, hogy a végrehajtó államba teszi át lakóhelyét, vagy már ott lakik, vagy úgy döntött, hogy a végrehajtó államban kíván tartózkodni, vagy már ott tartózkodik.

Azon időpont, amelytől kezdődően a védett személy a végrehajtó államban kíván lakni vagy tartózkodni (amennyiben ismert ez az időpont):

A tartózkodás időszaka (időszakai) (amennyiben ismertek):

c) A védelmi intézkedés végrehajtásának érdekében bocsátottak-e műszaki eszközöket a védett személy vagy a veszélyeztető személy rendelkezésére?

☐ Igen. Kérem, ismertesse röviden a használt eszközöket:

☐ Nem.

d) Az európai védelmi határozatot kibocsátó illetékes hatóság:

Hivatalos megnevezés:

Teljes cím:

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

A kapcsolattartó személy(ek) adatai:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Munkakör (beosztás/rang):

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

E-mail cím (ha van):

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

e) Az európai védelmi határozat kibocsátásának alapjául szolgáló védelmi intézkedés azonosítása:

A védelmi intézkedés elfogadásának napja (dátum: ÉÉÉÉ-HH-NN):

A védelmi intézkedés jogerőre emelkedésének napja (dátum: ÉÉÉÉ-HH-NN):

A védelmi intézkedés hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

A védelmi intézkedést elfogadó hatóság:

f) Azon tények összefoglalása és azon körülmények – ideértve adott esetben a bűncselekmény jogi minősítését is – leírása, amelyek a fenti e) pontban említett védelmi intézkedés elfogadásához vezettek:

g) A védelmi intézkedés által a veszélyeztető személlyel szemben előírt tilalomra (tilalmakra) vagy korlátozásra (korlátozásokra) vonatkozó információk:

— A tilalom (tilalmak) vagy korlátozás (korlátozások)jellege: (több választ is meg lehet jelölni):

☐ tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helységekbe vagy meghatározott területekre, amelyeken a védett személy tartózkodik vagy amelyeket látogat,

— ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg pontosan, mely helyekre, helységekbe vagy meghatározott területekre nem léphet be a veszélyeztető személy:

☐ a védett személlyel való, bármilyen formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is,

— ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adjon meg minden lényeges részletet:

☐ tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt,

— ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg pontosan azt a távolságot, amelyet a veszélyeztető személynek meg kell tartania a védett személytől:

— kérjük, adja meg azt az időtartamot, amíg a veszélyeztető személyt a fent említett tilalom (tilalmak) vagy korlátozás (korlátozások) terheli (terhelik):

— a tilalom vagy korlátozás megsértése esetén kiszabható (esetleges) szankció:

h) Azon veszélyeztető személyre vonatkozó adatok, akivel szemben az e) pontban említett tilalmat (tilalmakat) vagy korlátozást (korlátozásokat) kiszabták:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen):

Felvett nevek (ha vannak):

Nem:

Állampolgárság:

Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen):

Születési ideje:

Születési helye:

Lakcímek/tartózkodási helyek:

— a kibocsátó államban:

— a végrehajtó államban:

— máshol:

A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):

Adja meg az alábbi adatokat, ha azok rendelkezésre állnak:

— Az érintett személy személyazonossági okmányának (okmányainak) típusa és száma (személyazonosító igazolvány, útlevél):

Részesült-e a veszélyeztető személy ingyenes jogsegélyben a kibocsátó államban (ha ezen információ további vizsgálatok nélkül rendelkezésre áll)?

☐ Igen.

☐ Nem.

☐ Nem ismert.

i) Egyéb körülmények, amelyek befolyásolhatják a védett személy esetleges veszélyeztetettségének értékelését (nem kötelező kitölteni):

j) Egyéb hasznos információk (például – amennyiben szükséges és rendelkezésre áll – információ más olyan államokról, amelyekben korábban védelmi intézkedést fogadtak el ugyanerre a személyre vonatkozóan):

k) Kérjük, egészítse ki:

☐ a 2008/947/IB kerethatározat 2. cikke szerinti ítéletet már továbbították egy másik tagállamnak

— Ha ezt a választ jelölte meg, kérjük adja meg azon illetékes hatóság elérhetőségét, amelynek az ítéletet továbbították:

☐ a 2009/829/IB kerethatározat 4. cikke szerinti, felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot már továbbították egy másik tagállamnak

— Ha ezt a választ jelölte meg, kérjük, adja meg azon illetékes hatóság elérhetőségét, amelynek a felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatot továbbították:

Az európai védelmi határozatot kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a határozat tartalmának hitelességét megerősítő aláírása:

Megnevezése:

Munkakör (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatkozási szám (ha van ilyen):

(adott esetben) Hivatalos pecsét:

II. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZATRÓL SZÓLÓ, 2011. DECEMBER 13-I 2011/99/EU EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELV 12. CIKKÉBEN EMLÍTETT

FORMANYOMTATVÁNY

ÉRTESÍTÉS AZ EURÓPAI VÉDELMI HATÁROZAT ALAPJÁN ELFOGADOTT INTÉZKEDÉS MEGSÉRTÉSÉRŐL

A formanyomtatványon szereplő információk bizalmasan kezelendők

a) A veszélyeztető személy személyazonossági adatai: Családi név: Utónév (utónevek): Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen): Felvett nevek (ha vannak): Nem: Állampolgárság: Személyazonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen): Születési ideje: Születési helye: Címe: A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):
b) A védett személy személyazonossági adatai: Családi név: Utónév (utónevek): Leánykori név vagy előző név (ha van ilyen): Nem: Állampolgárság: Születési ideje: Születési helye: Címe: A személy által értett nyelv(ek) (ha ismert):
c) Az európai védelmi határozatra vonatkozó adatok: A határozat kibocsátásának időpontja: Hivatkozási szám (ha van ilyen): A határozatot kiállító hatóság: Hivatalos megnevezés: Címe:

d) Az európai védelmi határozattal összhangban a végrehajtó államban esetlegesen hozott védelmi intézkedés végrehajtásáért felelős hatóság adatai:

A hatóság hivatalos megnevezése:

A kapcsolattartó személy neve:

Munkakör (beosztás/rang):

Cím:

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

E-mail cím:

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

e) Az európai védelmi határozat elismerését követően a végrehajtó állam illetékes hatósága által előírt tilalom (tilalmak) vagy korlátozás (korlátozások) megsértése és/vagy bármely egyéb olyan ténymegállapítás, amely további határozat meghozatalát eredményezheti:

Az alábbi tilalom (tilalmak) vagy korlátozás (korlátozások) megsértésére került sor (több választ is megjelölhet):

☐ tilalom arra vonatkozóan, hogy az érintett személy belépjen bizonyos helyekre, helységekbe vagy meghatározott területekre, amelyeken a védett személy tartózkodik vagy amelyeket látogat,

☐ a védett személlyel való, bármilyen formában történő érintkezés tilalma vagy szabályozása, beleértve a telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén történő érintkezést is,

☐ tilalom vagy szabályozás arra vonatkozóan, hogy az érintett személy előre meghatározott távolságon belül megközelítse a védett személyt,

☐ az európai védelmi határozat elismerését követően a végrehajtó állam illetékes hatóságai által hozott bármely más, az európai védelmi határozat alapján elfogadott védelmi intézkedésnek megfelelő intézkedés

A fentiek megsértésének ismertetése (hely, időpont és sajátos körülmények):

A 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően:

— az intézkedés megsértésének következményeként a végrehajtó államban hozott intézkedések:

— az intézkedés megsértésének lehetséges jogi következménye a végrehajtó államban:

Egyéb olyan ténymegállapítások, amelyek további határozat meghozatalát eredményezhetik

A ténymegállapítások leírása:

f) Azon személy adatai, akihez az intézkedés megsértésével kapcsolatos további információk szükségessége esetén kell fordulni:

Családi név:

Utónév (utónevek):

Cím:

Telefonszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

Faxszám: (országhívószám) (körzetszám) (szám)

E-mail cím:

A kapcsolattartás során használható nyelvek:

A formanyomtatványt kiállító hatóságnak és/vagy képviselőjének a formanyomtatvány tartalmának hitelességét megerősítő aláírása:

Név:

Munkakör (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (ha van):